

Sag frem ved denne Løjlighed. Jeg føler mig forpligtet dertil paa den paagældende Egns Vegne, der var, kan man vel sige, saa uheldig at gaa glip af det Jernbaneanlæg, som hele Tinget saa at sige var enigt om at anbefale Landstinget til Vedtagelse i 1908. Jeg tænker her paa Skive—Skern-Banen, hvoraf der kun blev bevilget ca. en Fjerdedel. Man maatte, hvis man skulde tro Forsikringerne fra Folketingets og Rigsdagens og Ministerens Side, føle sig overbevist om, at denne Bane vilde blive noget af det første, hvorom en Lov vilde blive vedtagen næst efter de ved Loven af 1908 vedtagne Baneanlæg. Derfor kan det ikke nægtes, at Beboerne se hen med Ængstelse paa, at Forslag om et saa stort Foretagende som det her omhandlede forelægges Rigsdagen, idet det jo kan have Udsigt til at komme foran, og saa kunne Beboerne, om man kan udtrykke det saaledes, se i Vejviseren efter deres Bane med Beklagelse over, at man ikke kan stole trygt paa, hvad der loves fra Rigsdagens Side.

Jeg skal for at begrunde, at det ikke er Talemaader, hvad jeg her udtaler, henviser til, hvad der i 1908 blev udtalt saavel af enkelte Medlemmer af Tinget her som af Ministeren og af enkelte af Landstingets Medlemmer. Ordføreren her i Folketinget sagde — det findes i Tidenden Sp. 8410 —: „Naar jeg siger, at Landstinget paa enkelte Punkter har taget ret haardhændet fat, hvilket i høj Grad maa beklages, tænker jeg særlig paa den foreslaaede Statsbane fra Skern til Skive“. Og efter nærmere at have omtalt dette beklagelige, slutter han Omtalen deraf med at sige: „Som den højtærede Minister for offentlige Arbejder nævnedes i sit Foredrag, har man oppe i Landstinget fra Udvalgets Ordførers Side betonet dette meget stærkt; og den højtærede Minister kunde fuldt ud slutte sig til disse Udtalelser, og jeg vilde nødig, at Forslaget skulde forlade dette Ting, uden at det ogsaa herfra var sagt, at vi vente, at dette Jernbaneanlæg maa blive gennemført i sin Helhed i en nogenlunde nær Fremtid, da vi ikke kunne se, at der er nogen rigtig Mening i, at der bygges et saadant Stykke Statsbane som det fra Skern til Videbæk, uden at man tager Skridtet fuldt ud og fører den gennem det jernbanetomme Rum, som der er Tale om, og helt op til Skive“.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Chr. Rasmussen) sagde: „Det gør mig ligesom den ærede Ordfører ikke saa ganske lidt ondt, at man har skaaret det største

Stykke af Skern—Skive-Banen bort“. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) udtalte ligeledes en Beklagelse, idet han sagde: „Men alligevel er der jo Punkter i denne Lov, hvor Landstinget har handlet anderledes, end Folketinget kunde ønske. Det kan vel neppe nægtes, at man i Folketinget med Beklagelse ser paa, at Skive—Skern-Banen er strøgen, og at man har erstattet den med Stykket Skern—Videbæk“.

Og hvad sagde saa Ministeren. Jeg skal af Ministerens Udtalelser, som Ordføreren henviser til, oplæse et Par Linier: „Jeg henviser dog ogsaa i saa Henseende til de Udtalelser, der i det andet Ting fremsattes af Udvalgets Ordfører, og som gik ud paa stærkt at fremhæve de stærke Sympatier, som Fortsættelsen af denne Bane ogsaa mødte i det andet Ting, og som gav et lyst og grundet Haab om, at noget af det første, man vilde tage fat paa, naar disse Statsbaneanlæg ere gennemførte, vil være den nu udskudte Fortsættelse af den her omhandlede Bane. Ogsaa jeg nærer dette Haab“.

Det var altsaa Ministerens Ord, at noget af det første, der skulde komme næst efter de da vedtagne Anlæg, maatte blive det Stykke Bane, der her var blevet udskudt. Naar der i denne Udtalelse af Ministeren henvises til Udtalelser af Ordføreren i Landstinget, skal jeg af dennes Udtalelser citere nogle Linier, idet jeg beder undskyldte, at jeg — jeg er jo ellers ikke af dem, der tale meget her i Tinget — lægger Beslag paa Medlemmernes Opmærksomhed et Øjeblik. Ordføreren (Madsen-Mygdal) udtalte følgende (Sp. 2103): „At der skulde være tabt noget for Skive—Skern-Banens endelige Udførelse derved, at vi nu gøre en Begyndelse med denne Del, kan jeg ikke se. Der udgaar af Regeringsforslaget ved de forskellige Forslag, Flertallet stiller, et Beløb af 8 à 9 Mill. Kr. til Statsbaneanlæg, og da Forslaget indeholder en Bestemmelse om, at der skal kunne anvendes indtil 2½ Mill. Kr. aarlig til Statsbaneanlæg og 1 Mill. Kr. til Privatbaneanlæg, og da Tiden for Anlæggenes Udførelse er beregnet til 15 Aar, maa der, naar de 8 à 9 Mill. Kr. til Statsbaneanlæg gaa ud, deraf simpelthen følge, at Statsbaneanlægene blive færdige adskillige Aar, før denne Periode er udløben, og naar disse Statsbaner ere færdige, betragter jeg det som en Selvfølge, at man maa tage fat paa Forlængelsen af Skern—Skive-Banen. Da nu Forslaget baade fra Kommissionens og fra Regeringens Side er blandt de sid-